

Andělu církve ve Smyrně a andělu církve v Pergamonu

27. září večer

Děkujeme Ti, Pane, za výsadu, že se můžeme navrátit k Tvému stolu, aby naše duše jedla Boží slovo a byla uspokojena. Buď chvála Hospodinu.

Vraťme se do 2. kapitoly Zjevení, kde vidíme, že druhý stupeň vítězství v životě křesťana znamená zvítězit nad soužením. Součástí satanovy přirozenosti je napadat člověka, kterého nemůže přemoci. Pokud vás nepřiměje k tomu, abyste hřešili, pak se vás pokusí zničit. Napadne vás fyzicky. Proto křesťan musí mít schopnost povstat nad soužení. Ve verši 9 se říká:

„Vím o skutcích tvých, i o ssoužení, a chudobě, (ale bohatý jsi,) i o rouhání těch, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale zběř satanova.“ Mluvíme o falešných křesťanech. Falešných křesťanů je více než pravých. Velká část světa o sobě prohlašuje, že jsou křesťané, ale jenom ti praví křesťané rozeznávají, kdo praví křesťané nejsou.

Děkujeme Bohu za to, že jsou mnozí lidé, kteří ani jeden den ve svém životě nežili křesťanským životem, ale přesto jdou do nebe. Není to zvláštní? Například moje matka. Tolik děkuji Hospodinu za Jeho milosrdenství a lásku. Moje matka nikdy nežila křesťanským životem. Milovala svoje děti, měla ráda legraci, starala se o nás a vedla nás k Bibli a do církve. Ale nikdy nebyla křesťanem v tom slova smyslu, jak to chápeme. Jinými slovy, byla nominálním křesťanem. Jednoho dne, když se přiblížila hodina její smrti, si nás všechny zavolala, aby nám řekla, jak je Ježíš úžasný. Řekla: „Nikdy jsem nežila křesťanský život, a podívejte se, co se děje. Ježíš přišel a drží mě za ruku. Nemám žádné právo na nebe, a přesto Ježíš přišel, odpustil mi hříchy a je připraven vzít mě s sebou do nebe. Nikdy jsem nežila jako křesťan.“ Bylo to takové požehnání. Víte, modlili jsme se za ni. Slyšela Boží slovo a do určité míry Božímu slovu věřila, ale nikdy nežila a nechodila jako křesťan.

Můj otec nikdy nežil křesťanským životem. Miloval lov, miloval rybolov, byl inženýrem a pracoval u dráhy. Kdykoli nás navštívil, něco pro nás měl. Staral se o nás, každý týden nám posílal dávky. Miloval pítí a společenskou zábavu. Potom mu Bůh požehnal tím, že dostal cukrovku. Amen. Bůh mu požehnal cukrovkou. A tak se musel vrátit domů a zůstat doma. Každého rána poslouchal nějaký křesťanský pořad a miloval křesťanské písně, ale nikdy nebyl křesťan. Když se přiblížila jeho hodina, tak mu můj bratr řekl: „Tati, znáš Ježíše? Jsi si jist, že půjdeš do nebe?“ Řekl: „Ne,

nejsem si jist, chci slyšet o Ježíši.“ Můj bratr si s ním sedl a trpělivě ho vedl k Pánu. Jednoho dne otec zavolał moji tetu a moji matku a řekl: „Zpívejte mi.“ Začaly mu zpívat písně z takového křesťanského zpěvníku, který všichni používali. Měl z toho radost, užíval si to a ony zpívaly tak dlouho, dokud nebyly unavené. A on se ptá: „Proč jste přestaly? Zpívejte, zpívejte!“ Pořád jim říkal: „Zpívejte, zpívejte,“ až odešel. Buď chvála Hospodinu.

Můj bratr Boha neznal vůbec. Chodil do nominální církve, tam se mu znelíbili a svět ho zranil. Víte, že svět zraňuje lidi. A potom mě Bůh poslal na Jamajku, abych s ním promluvil. Tak jsem k němu přišel a začal jsem mu říkat o Ježíši. Seděl dvě hodiny a poslouchal mě. Bůh mi řekl, že od něho odejme jeho právo prvorozenství a dá ho mně. Neměl jsem ani ponětí o tom, co to právo prvorozenství je. Když jsem byl spasen, tak jsem řekl Bohu: „Bože, když jsi mi řekl, že mi dáš právo prvorozenství, tak Tě prosím, abys ho spasil.“ Bůh řekl: „Ano, já ho spasím,“ ale v průběhu jeho života se nezdálo, že by se ke spasení blížil.

Poté, co jsem s ním mluvil o Pánu, jsem odjel zpět do USA a neviděl jsem ho několik měsíců. Byl vůdcem gangu a měl bandu chlapů, kteří vždycky někam vpadli, rozmlátili to tam a dělali zlé věci. Jednoho dne měl nějaké zažívací problémy, tak šel k doktorovi, aby mu na to něco dal. Doktor mu předepsal nějaký lék, který si měl koupit. Pak šel zpátky domů a cítil, že je mu čím dál tím hůř. A pak najednou zemřel. Tak jsem řekl Bohu: „Bože, Tys mi slíbil, že ho spasíš, a on je mrtev. To znamená, že jsi ho spasil.“ Musíte věřit realitě Božích zaslíbení. Pokud vám Bůh něco slíbil, musíte věřit, bez ohledu na to, co se děje, že Bůh to zaslíbení dodržel. I když ten člověk byl vůdcem gangu a vším možným, tak věřím, že ho Bůh spasil. Ale žádný důkaz jsem neměl.

Jednoho dne jsem měl vizi. Nevěděl jsem, že to je vize, ale viděl jsem svého bratra, jak tiše sedí, jako velmi tichý člověk. Řekl jsem: „Chvála Bohu, rád tě vidím.“ On řekl: „Ano.“ Zeptal jsem se: „Co se stalo? Vysvětli mi to, rád bych to věděl. Bůh mi slíbil, že tě spasí. Co se stalo?“

Věříte v anděly? Věříte tomu, že z člověka, který zemře v hříchu, se stane démon? Jako démon je používán ďáblem. Proto se démonský zástup rozrůstá o miliony každý den. Ale rozrůstá se také andělský zástup, neboť lidé, kteří zemřou v Kristu, se stanou anděly.

Věříte tomu, že člověk, který zemřel jako křesťan, nás pozoruje, co tady děláme? Teď vám řeknu něco neseadného. Věříte tomu, že někdy chodí na naše shromáždění? Haleluja! Máme na to v Písmu nějaký verš? Církev je proti mně, když říkám takové věci. Vy to víte, že ano? Pokud do církve přicházejí ďáblové, proč by nemohli přicházet křesťané? Písmo říká, že

jsme obklíčeni velikým oblakem svědků.¹ Je to tak. Mnozí Boží lidé, kteří jsou teď v nebi, zemřeli bez poznání, neměli poznání. Můj otec nestrávil jediný den svého života jako křesťan. Odešel do nebe v naprosté nevědomosti. Myslíte si, že když lidé zemřou, hned mají od Boha všechno a jsou na tom stejně jako apoštol Petr nebo Pavel? Položím vám těžkou otázku. Myslíte si, že je smrt zdokonalila? Chci vám ukázat, jak hloupé je takové přesvědčení. Přejde nějaký člověk, dá vám pořádnou ránu do hlavy, a tím vás učiní dokonalým. Co na to říkáte? Nemůžete zdokonalit člověka ránou do hlavy. To znamená, že po smrti se něco děje.

Po smrti se ten člověk začne učit o Bohu. Když Pavel říká, že byl ve třetím nebi, tak šel na místo, kde viděl velikánskou školu. Lidé se tam učili. Ale kdo jsou učitelé? Myslíte, že tam Bůh má nějaké učitele anděly, kteří je začínají učit abecedu? Ne. Vy jste ti učitelé. Pozorují vás, pozorují církev, učí se od církve. Když selžete v Bohu, vidí váš pád, a vy je tím zklamete. Když máte vítězství, tak je pozdvihujete.

Řeknu vám ještě lepší příklad. V momentě, kdy se do rodiny narodí další dítě, tak ho zajmou rodinní duchové. Když na vás přijde démon a vy mu zasadíte ránu a uvrhnete ho do propasti, pak jste od toho ďábla vysvobodili svoje bratry. Příklad: Když se Ježíš dostal na místo, které se jmenovalo Gadara, potkal tam v hrobech člověka, který byl posedlý legií démonů. Kolik římských vojáků bylo v jedné legii? Víte to? Sto, dvě stě, dva tisíce... Ne, šest tisíc šest set šedesát šest. Šest tisíc šest set šestašedesát démonů bylo v tom člověku. Satan měl legii démonů v jednom člověku. Když ho Ježíš uvolňoval od démonů, tak mu říkali: „Pane, neposílej nás do propasti, dej nám ještě trochu prostoru.“ Ježíš jim dopustil, aby vstoupili do prasat, a prasata raději zemřela, než aby v sobě měla demony. Myslíte si, že to je to, co si prasata řekla? Kdepak. Démoni z prasat vysáli všechnu energii, prasata prostě zešílela a vrhla se ze srázu do moře.

Bojujeme proti démonickým silám, které zraňují naše rodiny. Každý démon, kterého vyřadíte z boje, už nikdy nebude vaši rodinu soužit. Proto Písmo říká, že knížectví a mocnosti se skrze církev učí rozličné moudrosti Boží. Pojd'me se podívat, jestli jsme schopni ten verš najít. Je to v epištole Efezským 3:10: „*Aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží.*“ Tady se píše, že knížata se svými knížectvími, to znamená oblastmi jejich moci, jsou vámi vyučována. Vyučujete je rozličné Boží moudrosti. Samozřejmě, že v církvích vám toto

¹ Židům 12:1 – „Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obklíčující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého sobě boje.“

vyloží jinak, takže pečlivě poslouchejte, co vám říkám, můžete se na to potom zeptat.

Někteří z nás možná věří, že když člověk zemře a jde do nebe, je v postavení, kdy může učit nás. Uvědomte si, že plnost Krista nebyla nikdy zjevena církvi, ale v církvi. Jinými slovy, přijmete Ducha Božího do svého ducha a Boží Duch slouží vaší duši. Jak to dělá, co dělá vaší duši? Duch svatý zasazuje símě Krista do vaší duše, tak aby vaše mysl byla proměněna v mysl Kristovu, aby vaše city byly proměněny do podoby citů Otce, aby se vaše vůle dostala do shody s vůlí Otce. Tak jako Ježíš říkal: „Ne má, ale Tvá vůle se staň.“ A vaše touhy aby se staly touhami samotného Krista. Proto Duch Boží vsazuje Krista do vašeho nitra. Čím více rostete v Pánu, tím více roste Kristus ve vás. Jste stvoření, které je formováno. Písmo říká, že jste proměňováni do obrazu Ježíše Krista.² Cítím, jak o tom přemýšlíte, jak s těmito myšlenkami zápasíte.

Démoni se nerodí, démoni se stávají démony. Svatí se také nerodí jako svatí, ale jsou učiněni svatými. Vidíme, že to funguje úplně stejně na obou stranách. Buď se z vás stává Boží svatý, nebo se z vás stává démon.

Bůh je schopen vzít člověka, který je někde v hluboké jámě pekla, a přenést ho do nebe. To se stává každý den, stejně jako se zlodějem na kříži. Nikdy nežil jediný den jako křesťan. Ale zemřel jako křesťan pro Boží lásku a pro milosrdenství, které je v Jeho zaslíbeních. A tak vidíme, že knížectví a mocnosti, ať na nebi, nebo v pekle, se od vás učí o Boží moci.

Jak vyučujete démona? Jsme schopni dát mu lekci, na kterou nikdy nezapomene. Když přijde démon a vy ho napomenete a vykážete do propasti, nikdy na to nezapomene. Čím více démonů vykážete do propasti, tím méně jich kolem vás bude, protože démoni potom ví, že jste dobrý střelec a že je zaženate. Už se s vámi nechtějí moc bratříčkovat. Budou si na vás dávat pozor, budou se vám vyhýbat. Tak jsem se zbavil některých démonů. Neustále mě otravovalo tolik démonů, že kdybych je takto nezahlal, tak bych ani nepřežil.

Chci vás povzbudit, abyste použili moc, kterou vám Bůh dal, abyste je poslali do propasti. Když vidíte, že nějaký démon otravuje vaše dítě, máte právo a autoritu ho zahnat a poslat do propasti. Bude tam do té doby, dokud nepřijde Ježíš, aby soudil živé i mrtvé. Tak zde vidíte princip, o kterém čteme, že každý den svými skutky vyučujete duchy Boží i d'ábly. Duchové, kteří jsou na Boží straně, přicházejí do církve, aby se více vyučili o Kristu. Uvědomte si, že oni už nemohou zvítězit nad d'áblem. Dábel už je nemůže

² 1. Janův 3:2 – „Milování, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.“ (NBK)

otravovat a oni se nemohou poprat s ďáblem, ale mohou předávat život vám, a vy můžete dělat problémy ďáblu.

Tak Pán poslal mého bratra zpět z nebe (ted' se vracím tam, kde jsem přestal), aby mi vysvětlil, co se stalo. Povím vám, co mi řekl: „Tehdy jsem šel k doktorovi, vrátil jsem se a začal jsem se ztrácet. Věděl jsem, že umírám.“ Vzpomeňte si, že mě Bůh za ním poslal, abych mu sloužil před tím, než zemřel. Uznal slovo, které jsem mu říkal, ale nepřijal ho. Uznali jste Ježíše jako svého Spasitele, ale nepřijali jste Ho. Ano, Ježíši, já vím, že Ty jsi můj Bůh, můj Spasitel, že jsi jediný, kdo může spasit. Ale nepřijmete Ho. Toto byla situace, která mu pomohla přijmout spasení. Řekl, že najednou stál na srázu hory a díval se dolů, kde vřelo ohnivé jezero. Cítil, jak začíná do jezera sklouzávat. Řekl, že když sklouzával, mohl cítit horko ohně na svých nohou, a tak se snažil vyškrábat po úbočí hory. Řekl, že viděl moji matku, která byla na druhé straně ohnivého jezera, kynula mu, aby přišel, ale oheň byl mezi nimi, a proto nemohl. Pak začal volat a vzývat jméno Hospodinovo. Kdo by v takové situaci nevolal k Bohu? Po celý jeho život Bůh nebyl schopen z něj toto volání dostat, až když viděl sám sebe, jak sklouzává do pekla. Pak řekl: „Potom přišli andělé,“ a zmizel.

Když vyprávím tento příběh a moji nepřátelé ho slyší, tak říkají: „Já jsem věděl, že ten duCille je okultista!“ Tento příběh by měl některým křesťanům požehnat. Dostal jsem takovou radost, když jsem viděl, jak je Bůh dobrý, že je schopen spasit někoho, kdo mu nikdy nesloužil. Milosrdenství volalo a milosrdenství přišlo. Děkuji, Ježíši, že jsi spasil mého otce, moji matku a mého bratra, kteří Tě nikdy neznali.

A co vaši? Pro otce, matku, chlapce, dívku je naděje. Je pro ně naděje. Řeknu vám tajemství. Naléhejte na Boha tak dlouho, dokud vám to nezaslíbí. Rozumíte mi? Když dostanete zaslíbení, poskočte radostí, protože On nikdy svoje zaslíbení nepřestoupí. Bombardujte nebe za vaše rodiny, za ty, kteří jsou ztraceni, neboť Bůh je spasí. Říká, že někteří jsou spaseni jako skrze oheň. Přesně ví, co udělat, aby je spasil. Někdy přijde nemoc a ti lidé trpí v nemoci. Proč myslíte, že by Bůh dopustil, aby někteří lidé tak trpěli v nemoci? Protože oheň je spasí. Utrpení je spasí. Rozumíte tomu? Amen, je to tak. Nebyli schopni přijít k Bohu, když jim bylo dobře, tak přišla nemoc. Bůh použil nemoc jako zbraň spasení, protože jinak by to utrpení k ničemu nebylo. Modlete se za ně. Modlete se bez ustání. Modlete se s nadějí, neboť Bůh je milosrdný.

Když se Mavis necítila dobře a říkala: „Mám jet do České republiky? Mám tam jet?“ tak k ní Bůh přišel a řekl: „Bůh je dobrý.“ Haleluja. Když jsem to slyšel, říkal jsem si: To zní jako ruština. Vzpomínám si, že když jsem byl na Ukrajině, tak jsem zachytil slovo „dobrý“. Proto mi to znělo

jako ruština nebo ukrajinština. Víte, jednoho dne budeme mluvit společným jazykem. Jednoho dne už nebudeme potřebovat překladatele. Už nebudeš mít práci, bratře překladateli. ☺

Pán mi položil na srdce, abych k vám mluvil o této zvláštní části Božího Slova. Přichází mi další myšlenka. Efezským 1. kapitola, 10. verš: „*Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, buď nebeské věci, buď zemské.*“ Bůh říká, že je připraven určitý čas plnosti věcí, kdy Bůh přivede nebe, Pavla, Petra, Jakuba, Jana a všechny ostatní, a učiní nás s nimi jedno tady dole. První otázka, která vás musí napadnout: Kdy tento okamžik plnosti času nastane? Máme 7 000 let, 7 dní. Bůh dokonal svoje dílo sedmého dne a odpočinul. A tak v sedmém dni je plnost celého týdne. Nyní se nacházíme v sedmém dni, protože Bůh dokonává člověka, dokonává svoje dílo, a pak učiní přítrž zlu a odpočine. Nacházíme se v období milénia vlády Krista. Možná že už za rok v tomto čase to, co kážu, bude realitou. Možná už uvidíte Petra, jak tady sedí na židli vedle vás. Ale ne tohoto Petra, toho vidíme dneska ☺, ale apoštola Petra. Možná ve vašem shromáždění uvidíte svaté. Ne, že by tady nyní s námi nebyli, ale někteří z nás je nevidíme, a někteří z nás je vidíme. Oni nám slouží.

V tomto čase se církev sbíhá do jednoty. Tak jako se sbíhají křesťané, tak se s námi sbíhají i nebeské zástupy. Viděli jsme je na našich shromážděních, jak k sobě nakláněli hlavy a říkali: „Ano, toto je slovo, které jsme očekávali.“ Ježíš Kristus není zjeven církvi, On je zjevován v církvi. Jsou to pouze lidské bytosti, které jsou schopny ve svých duších zakoušet dílo Kristovo. Všichni svatí, kteří jsou v nebi, byli poraženi od démonů a duchů. Představte si, že by nějaký démon ztloukl vás nebo vaše dítě, a najednou vidíte, jak tento démon je svázán a hozen do propasti. Jak byste se cítili? Tak se nebe raduje z každého vítězství, kterého dosáhnete nad duchy a mocnostmi pekla. Proto tato církev, tato skupina lidí, tito křesťané jsou na konci věků církví vítězících.

Pojďme se vrátit do 2. kapitoly Zjevení. Pojďme se podívat, co viděl Jan a co řekl o těch, kteří zvítězí.

Verš 10 říká: „*Nebožj se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvržeť d'ábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete míti úzkost za deset dní. Budiž věrný až do smrti, a dámť korunu života. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo svítězí, nebude uražen od smrti druhé.*“

Verš 12: „*Andělu pak Pergamenské církve piš: Toto praví ten, kterýž má ten meč s obou stran ostrý: Vím skutky tvé, i kde bydlíš, totiž tu, kdež jest stolice stanova, a že držíš se jména mého, a nezapřel jsi víry mé, ani v těch dnech, když Antipas, svědek můj věrný, zamordován jest u vás, tu, kdež bydlí satan.*“

Někteří z vás, když zjistíte, že se ďábel usadil kolem vašeho domu, se budete chtít přestěhovat. Možná, že někteří z vás chcete vyjet z České republiky a jít někam jinam. Chci vás ujistit, že kamkoliv se přestěhujete, ďábel vám půjde v patách, protože stolice satanova je v srdcích lidí. Ale všemocný Bůh říká, že zná vaše skutky a že ve skutcích pro Něho vytrváte, i když žijete na satanově území.

Pak říká: „Mám proti tobě několik věcí.“

„Ale mámt' málo proti tobě, že tam máš ty, kteříž drží učení Balámovo, kterýž učil Baláka pohoršení klásti před obličejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované, a smilnili.“ Bůh napomíná tuto církev. A není to jenom církev, ale určité období, určité místo v duchu. Jinými slovy, musíte projít tímto místem a musíte zvítězit.

Volal mi jeden bratr a říká: „Bratře duCille, musím s tebou naléhavě mluvit, protože na tomto místě jsou lidé, kteří tě pomlouvají.“ Řekl jsem: „Chvála Bohu, kdybych pracoval pro ďábla, tak by mě ďábel nepomlouval. Řekni jim, že jsem rád, že mě pomlouvají, protože kdybych byl jejich přítel, tak mě pomlouvat nebudou.“

Bůh říká, že nesmíte mezi sebou strpět takové, kteří by bratry vedli k přijímání falešných učení a povzbuzovali je, aby jedli obětované modlám. To znamená, že existuje strava, kterou přinášejí určité knihy nebo pořady, v níž se směšuje evangelium Kristovo s nečistými věcmi. To Bůh nazývá smilstvem. Když vezmete čisté Boží slovo, které k vám Bůh mluvil, a smícháte ho s nějakým jiným slovem, které venku někdo káže a není tím pravým Božím slovem, tak je to duchovní smilstvo.

Mnozí z vás možná nechápete, co bylo Balámovým hříchem. Balám byl Boží prorok a Bůh k němu po celou dobu mluvil. Tento Balám však měl přítele, který byl králem, a jmenoval se Balák. Když Izrael putoval do Kanánu, musel projít územím krále Baláka. Byla to hrůzu naplňující podívaná, postavit se na horu a pozorovat Izrael, rozprostírající se do daleka po poušti. Přestavte si tři miliony lidí, bydlících ve stanech. Byl to pohled, který naháněl hrůzu. Balák se začal bát. Věděl, že nemá armádu, kterou by proti těm lidem postavil, a slyšel o tom, co tento lid udělal faraónovi, králi Egypta. Slyšel o tom, jak přešli Rudé moře. Slyšel o tom, jak je Bůh na poušti sytil manou. Báł se jich a vnímal, že jim musí udělat něco duchovně, aby je zničil.

Vězte, že to je způsob přemýšlení, jaký mají muslimové v této době. Jsou přesvědčeni, že jsou schopni zničit všechny křesťany na světě, protože oni mají pravého boha, a křesťané mají falešného. Modlí se pětkrát denně a jsou přesvědčeni, že svými modlitbami křesťany duchovně porazí.

Vysvětlím vám, co se tehdy stalo mezi Balámem a Balákem. Balák si povolal Božího proroka a řekl mu: „Vím, že kohokoliv požehnáš, bude požehnaný, komukoliv budeš zlořečit, bude zlořečený. Zlořeč tomuto lidu, ať nad ním mohu zvítězit.“ Jinými slovy říkal: „Pošli mezi ně nějaké demony, abychom byli schopni nad nimi zvítězit.“ Balám to chtěl tak moc udělat. Pro touhu zlořečit dětem Izraele došlo v Písmu k unikátní události. Myslím, že k takovému případu už nikdy ve světě nedošlo, že by osel kázal poselství. Buďte upřímní: Kdyby tamtější dveřmi přišel osel a začal by vám kázat, co byste dělali? Upřímně. Co byste dělali? Já bych našel nejbližší dveře. Určitě bych tady neseděl a neargumentoval s nějakým oslem. Ale Balám byl tak zaměřený na prokletí dětí Izraele, že se s tím oslem hádal a řekl: „Kdybych měl meč, tak bych tě zabil.“ Osel mu řekl: „Copak nejsem tvůj osel?“ Představte si sami sebe na místě toho proroka. Okamžitě bych odešel, s žádným oslem bych se nehádal. Ale on se rozhodl a šel na místo, kde měl zlořečit dětem Izraele.

Chci, abyste porozuměli rozdílu v proroctví té doby, a dnešní doby. Prorok té doby si nebyl schopen pomoci. Když byl přemožen Božím Duchem, začal prorokovat a nedokázal to žádným způsobem ovládnout, neměl vládu nad svým jazykem. Ale prorok dnešní doby má Ducha Božího v sobě a Boží Slovo říká, že duch proroků je poddán prorokům. To znamená, že Bůh vám může dát slovo, které máte prorokovat, ale vy dokážete říct něco jiného. Vidíte, jak je nyní proroctví v našem středu nebezpečné? Ale Bůh má způsob, jak to vyvážit. Je to Tělo Kristovo, které proroctví rozsuzuje. Pokud někdo přijde a řekne: „Tak praví Pán, sestro, jdi a skoč z okna,“ nemůžeš skočit z okna. Ptej se Boha, a pokud ti Bůh neřekne, že to máš udělat, tak to nedělej. Pochybujeme, že by Bůh něco takového řekl. Ale Balám si nedokázal pomoci. Otevřel ústa, aby zlořečil Izraeli, a místo toho řekl: „Požehnaný buď Izrael!“

Něco podobného se stalo mně, když jsem přijal křest Duchem svatým. O Duchu svatém jsem nic nevěděl. Modlil jsem se a Bůh mi řekl: „Otevři svá ústa a modli se nahlas.“ Řekl jsem si: Dobře, řeknu otčenáš. Ale když jsem otevřel ústa, Boží Duch se prolomil skrze moje ústa, a najednou jsem začal mluvit hebrejsky. Přišel ke mně ďábel a řekl mi: „Začínáš bláznit.“ Nikdy předtím jsem nebyl blázen, tak jsem si nebyl jistý, jestli jsem se opravdu nezbláznil. Řekl jsem si: Zkusím to ještě jednou. Otevřel jsem ústa, abych řekl otčenáš, a najednou mi z pusy plynula úplně jiná slova.

Víte, proč vůbec lidé mluví v jazycích? Protože orgán těla, který dokáže napáchat nejvíc škody, je právě váš jazyk. Je to tentýž jazyk, který používáte, abyste chválili Boha, a vzápětí někomu zlořečíte. Ve chvíli, kdy Duch svatý přijde do vás, se zmocní vašeho jazyka a ovládne jej. To je pro

vás důkaz a znamení, že Bůh vstoupil. Máme na to nějaký verš? Izaiáš 28:11 říká, že „jiným jazykem a neznámou řečí budu mluvit lidu tomuto“. Chvála Bohu.

A tak Balám, když viděl, co se děje, se o to pokoušel sedmkrát. Je možné, že by byl někdo tak neschopen Bohu porozumět, že by se pokoušel sedmkrát neúspěšně zlořečit Božímu lidu? Balák mu říkal: „Co je? O co jde?“ Chvála Bohu. Balám si uvědomil, že nemůže zlořečit Božím dětem. Když jim chtěl sedmkrát zlořečit, tak jim místo toho sedmkrát žehnal. Balák mu řekl: „V tom určitě něco je. Co je tajemství toho lidu?“ Dávejte pozor a rozumějte této části. Byli jste to vy, kdo chtěl, abych kázal třikrát denně, tak to teď musíte vydržet. 😊 Balák řekl: „Pozval jsem tě sem, tady jsou všechna bohatství, která jsem ti nabídl, abys jim zlořečil, a tys jim místo toho sedmkrát žehnal. Jaké je to tajemství? V tom lidu musí být nějaké tajemství.“

V Těle Kristově je tajemství, že pokud lidé budou hřešit, tak se Bůh obrátí proti nim. Uvědomte si, že to je člověk, který právě dokončil prorokování, kdy jim žehnal, ale nyní byl Duch Boží od něho odňat a on to tajemství vyzradil. Balák se zasmál a řekl: „Děkuji.“ Zavolal svou sestru, která sehnala všechny nevěstky po celé zemi, a pak sestoupily do tábora Izraele a pokoušely muže. Hřích přišel mezi Boží muže a třicet tisíc jich zahynulo skrze Božího Ducha. Hřích zničí všechno, čeho jste do této doby dosáhli, pokud mu dopustíte.

Zjevení 2:15 říká: „*Tak i ty máš lidi, kteří drží učení nikolaitů, což nenávidím.*“ (NBK) Vyučuji Boží slovo téměř 60 let a většina lidí, kterým jsem kázal, si do dnešního dne drží učení nikolaitů. Proč je pro křesťany tak těžké opustit toho ducha, který je vede k vládnutí a panování nad jejich bratry? Důvod je ten, že tento duch je řád tohoto světa. Nemůžete začít žádné podnikání, aniž byste měli šéfa nebo někoho, kdo bude ostatním říkat, co mají dělat. Bůh od vás očekává pečlivost ve vaší práci, ale v církvi očekává podřízenost jednoho druhému. Ukážu vám, jak je to těžké.

Máte určité podnikání, do kterého investujete všechno, co jste ve svém životě vydělali. Jdete do církve a použijete některé šikovné bratry, aby vám pomohli, aby se vám v podnikání dařilo. Během dne jim v práci musíte být šéfem, prikazovat jim, co mají dělat, a ujišťovat se, že práce je udělaná dobře a všechno je v pořádku. Najednou se potkáte v církvi a jste si rovni. To je problém, protože člověk, který je šéfem v práci, má tendenci být šéfem i v církvi. Ale Bůh vás učí zbožnosti.

Pojďme se podívat do 20. kapitoly Matouše, protože vám to pomůže porozumět tomu, co Ježíš říká. Od 21. verše: „*Kterýž řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, ať tito dva synové moji sedají, jeden po pravici tvé a druhý*

po levici, v království tvém.“ Tato žena přišla k Ježíši s žádostí, aby z jejích dvou synů udělal v Božím království viceprezidenta číslo 1 a viceprezidenta číslo 2. Zní to směšně, ale je to přesně to, co chtěla, a je to také přesně to, co učinila církev.

Máme jednu církev, která dokonce ustanovuje člověka, aby byl papežem. Nevím, co papež znamená ve vašem jazyce, ale v latině to znamená papa neboli otec. Titul, který má napsaný na své čelence a na svém opasku je „Vicarius Filei Dei“. To znamená, že je vice-Kristem. „Filei Dei“ znamená, že je Syn Boží. Takže je vice-Syn Boží. Přesně to chtěla matka pro Jana a Jakuba. V těchto rolích se funguje tak, že pokud prezident není v úřadu, tak viceprezident zastává roli prezidenta.

Současný papež jménem Ratzinger, je to Němec, přišel s veršem, který málem rozvrátil katolickou církev. Řekl: „Není žádný prostředník mezi Bohem a člověkem kromě člověka Ježíše Krista.“ A katolická církev řekla: Cože?! Řekli: „Co uděláš s Marií? Jsme zvyklí modlit se k Marii, aby se modlila k Ježíši, který se bude modlit k Otci. Nejsme zvyklí přistupovat přímo k Bohu.“ Katolíci jsou zvyklí modlit se ke knězi, aby se kněz modlil k Marii, aby ta se modlila k Ježíši, který se bude modlit k Otci. Ale když se jej ptali teologové, striktně prohlásil: „Není žádný prostředník mezi člověkem a Bohem, nežli člověk Kristus Ježíš.“ Když byli zmateni, odmítl jim odpovědět. Víte proč? Snaží se říct, že on je tím člověkem, Ježíšem Kristem. Slyšíte mě, bratři? Rozumíte tomu? Mluvíme tady o antikristu. Antikrist vládne v Římě.

Každý malý pastor, který povstane, aby vládl církvi, se stává antikristem. Cítím, že vám potřebuji dát trochu prostoru, aby vám to zapadlo do mozků. Antikrist neznamena pouze být proti Kristu, ale také být na místě Krista neboli na pozici Krista. Musíte vědět, bratři, pokud znáte Boží Slovo, že Bůh říká: „Nenávidím nikolaity.“ Když bylo před 2 000 lety napsáno toto slovo, Bůh nenáviděl nikolaity, a do dnešního dne je nenávidí. Kdokoli začne vládnout církvi, je v církvi nadřazeným, tak je antikrist, protože přebírá místo Krista.

Obešli jsme celé kolečko od doby, kdy tato matka žádá pro své syny výsadní postavení, až do dnešního dne, kdy je církev plně ve vzpouře vůči Bohu. Je to taková podivná vzpoura, ve které zaujmete místo Krista, ale nadále vyučujete o Kristu. Touto doktrínou katolická církev získá protestanty. Protestanté se odvrátí a vzdají slávu papeži Ratzingerovi.

Tento papež se dostal do problémů výrokem, že v křesťanství ani v jiném náboženství není žádný prostor pro násilí. Byl jsem velmi rád, když to řekl, protože jsem si myslel, že katolická církev bude konečně činit pokání. Násilí, které páchají muslimové, je jenom slabý odvar toho, co dělá

katolická církev. Do dnešní doby je tajná armáda jezuitů, která je pod vedením Ratzingera, tou nejnásilnější armádou na světě.

Před pár lety, možná před dvaceti lety, byl bratr Sonmore v Jižní Americe s bratrem, který kázal evangelium. Důvod, proč tady říkám jméno bratra Sonmora, je ten, že někteří lidé si myslí, že vyprávím pohádky, ale já mluvím o někom, koho mnozí z vás znáte. Poslouchal zprávy, ze kterých se dozvěděl něco, kvůli čemu se rychle vydal zpátky do Kolumbie, aby zjistil, co se stalo. Jeho přítel byl v Kolumbii a najednou někdo klepe na dveře. Otevřel dveře a před ním stál katolický kněz s provazem v rukách. Aniž mohl ten bratr cokoliv udělat, kněz mu hodil smyčku kolem ramen, ustoupil na stranu, auto, na kterém byl provaz připevněn, se rozjelo a táhlo tohoto bratra po ulici, dokud nezemřel.

Církev byla v minulosti násilná a můžete se to dočíst v knize *Book of Martyrs*³. Pokud vím, nikdy z násilí nečinili pokání. Slyšel jsem Jana Pavla II. mluvit o tom, co se dělo ve 4. století, a tím, že se o tom zmiňoval pozitivně, vyznělo to, jako by ty vraždy schvalovali. Jednou jsem četl katechismus, vždycky mám čerstvý. V katechismu se říká, že všichni heretici jsou hodni smrti. To, co se vám snažím říci, je, že násilí, které činila a činí katolická církev, je větší než to, které páchají muslimové.

Pojďme zpátky do 20. kapitoly Matouše, verš 24: „*A uslyšavše to deset jiných, rozhněvali se na ty dva bratry. Ale Ježíš svolav je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad nimi, a kteříž velicí jsou, moci užívají nad nimi. Ale ne tak bude mezi vámi. Nýbrž kdožkoli chtěl by mezi vámi býti velikým, budiž služebník váš (otrokem vaším).*“ V anglické Bibli je: „*nechť je vaším služebníkem.*“ Je tam použito slovo „ministr“, což znamená někoho, kdo je vyvýšený. A ve 27. verši se říká: „*A kdož by koli mezi vámi chtěl býti přední, budiž váš služebník.*“ Tam má být řečeno otrok. Víte, v anglické Bibli to přeložili tímto způsobem, aby mohli vyučovat hierarchii v církvi. Ježíš v této kapitole kázal proti hierarchii. Ježíš nemá nic proti tomu, pokud jste šéfem ve své práci, ale má velmi proti tomu, kdybyste chtěli být šéfové v církvi. Chvála Bohu.

Říká: „*Tak i ty máš lidi, kteří drží učení nikolaitů, což nenávidím.*“ V dnešní době v Těle Kristově zápasíme s bratry, kteří chtějí vládnout nad druhými. Nemůžete jim říct, co mají udělat, protože převezmou kontrolu a rozkážou někomu, aby to udělal. Bůh vám dnešního večera říká, že nesmíte dopustit, aby duch nikolaitismu převzal vládu nad vaším shromážděním. Chvála Bohu.

³ Pozn. překl.: Autor John Fox.

Dále v 16. verši říká: „*Činiž pokání.*“ Pokud jste vinni tím, o čem jsme do této chvíle hovořili. Čiň pokání.

„*Pakli nebudeš, přijdu na tebe brzy, a bojovati budu s nimi mečem úst svých.*“ Několikrát jsme svolali bratry a mluvili s nimi o tom, že nechodí ve službě Těla Kristova. Pak jsme odešli a ti samí lidé znovu začali fungovat po starém. Ti bratři sklonili hlavu a řekli: „To je nám líto.“ Modlili jsme se s nimi a oni řekli, že je jim to líto. Odešli z konference starších, vrátili se zpět a chovali se úplně stejně.

Chci vám vysvětlit, co znamená činit pokání. Pokání znamená přestat to dělat, odvrátit se od toho a obrátit se k Bohu. Pokud přestanete dělat špatnou věc, a nezačnete dělat dobrou věc, tak jste nečinili pokání. Uvědomujete si ten obrovský rozdíl mezi tím, kdy přestanete dělat něco špatného, a tím, když se od špatného odvrátíte a uděláte něco dobrého? Tam jsou tři kroky. Představme si, že se odvrátím a přestanu dělat svoje věci, obrátím se a začnu dělat vaše věci. To je to samé, možná i horší.

Bůh pro vás má něco, co chce, abyste učinili. Pokud nebudete činit Boží vůli v církvi, tak jste nečinili pokání z činění vlastní vůle. Ježíš se modlil v zahradě Getsemane: „Otče, byl bych rád, kdyby ten kalich hořkosti byl ode mne odjat, ale ne má, ale Tvá vůle se staň.“

„*Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož vítězí, dám jísti tu mannu skrytou, a dám jemu kamének bílý, a na tom kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, než ten, kdož je přijímá.*“ Bůh nám dnešního večera říká, že pokud dokážeme zvítězit nad těmito duchy, pokud dokážeme zvítězit nad tělesností v nás, pokud dokážeme zvítězit nad lidskou vůlí dělat si vlastní věci, pokud dokážeme zvítězit nad duchem Baláma, potom obdržíme nové jméno, nový charakter. Jinými slovy, něco je špatně ve vašem charakteru. Už od svého narození jste zdělili špatný charakter. Ale Bůh říká, že vám chce dát novou povahu, nové jméno, chce z vás učinit nového člověka. Nemůžete být noví napůl, protože Bůh vás chce učinit úplně nové. Bůh říká, že chce odejmout povahu, kterou máte, a dát vám novou. Bratři, Bůh nás žádá, abychom už nebyli lidští, ale abychom byli nadpřirození, nebeští. Jste ochotni být nadpřirození, nebeští? V tom případě můžeme zavřít knihu. Bůh vám požehnej, bratři.